

blive ruinerede, og ville vi tillade os at henstille, om ikke Grundlovens § 82 kunde bringes i Anvendelse saaledes, at Staten ved Ekspropriation atter kom i Besiddelse af Staderne, der da kunde overgaa til *alle* Fiskerne paa den paagældende Kyst.

1 Bilag medfølger.

Da Sagen maa afgøres ved Domstolene, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

107. Fra *Beboere af Virum og Omegn, Lyngby Sogn*, om Anlæg af et Stoppested ved Virum. (Indbragt den 31. Januar 1905 af Folketingsmanden for Københavns Amts 4de Valgkreds, *Piper*).

Andragendet er en Fornyelse af et senest i forrige Samling indbragt Andragende til Regering og Rigsdag, om hvilket *Udvalget* ikke gjorde Indstilling, da der ikke forelaa Svar fra Ministeren (se Tillæg B. for 1903—04 Sp. 1571—72).

Da der heller ikke i Aar foreligger Svar fra Ministeren, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

108. Fra *fhv. Lods ved Københavns Lodseri N. S. Hansen* om Pension. (Indbragt den 31. Januar 1905 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, *Christian Rasmussen*).

Andragendet er saalydende:

Undertegnede forhenværende Lods ved Københavns Lodseri, Niels Siegfred Hansen, der fra 1. Juli 1893 og til 1. September 1902, da jeg blev afskediget uden Pension, har gjort Tjeneste ved ovennævnte Lodseri dels som Volontør og dels som Ekstralods, tillader mig herved at andrage det høje Folketing om, enten at hjælpe mig til Pension efter de gældende Regler, af Københavns Lodseri, eller at udvirke, at der tilstaas mig fri Proces mod Lodseriet, for at jeg ad denne Vej kan opnaa den Pension, som jeg mener mig berettiget til.

Jeg skal i den Anledning tillade mig at anføre følgende:

1. Jeg blev, som nævnt, ansat som Volontør ved Københavns Lodseri den 1. Juli 1893 og gjorde Tjeneste som saadan til 1. Oktober 1895, da jeg forfremmedes til Ekstralods.
2. Jeg gjorde som Ekstralods Tjeneste fra 1. Oktober 1895, til jeg den 1. September 1902 blev afskediget, officielt for periodisk Drukkenskab, i Virkeligheden for en til Sindssyge grænsende Nervøsitet.

Den Sygdom — Nervøsitet —, der altsaa i Virkeligheden var Grund til min Afskedigelse i en forholdsvis ung Alder, har oprindelig haft sit Udsprung i daarlige økonomiske Forhold i Forbindelse med den Energi, jeg i Henhold til vedlagte Attester fra Lodsinspektørerne Holbøll og Paulsen, har lagt i mit Arbejde som Lods. Uagtet jeg er mig bevidst, at jeg i den Tid, jeg har været ansat ved Lodseriet, har udført min Tjeneste saaledes, at der i Henhold til Attesterne fra ovennævnte Herrer, ikke har været Grund til at føre Klage over min Gerning, blev jeg ikke desto mindre afskediget den 1. September 1902, og som Grund for min Afskedigelse angaves Drukkenskab.

Jeg fortrøster mig imidlertid til at kunne bevise, at denne Paastand er urigtig, og tillader mig i saa Henseende at henvise til de Andragendet vedlagte Attester fra Folk, der have haft Lejlighed til at iagttage min Færd. Selv mine foresatte, medens jeg var Lods — nemlig Lodsinspektørerne — erklære jo, at jeg har udført min Tjeneste som god Sømand.